KONTAKT

Aktuellt i Elimkyrkan maj—augusti

Nr 2 2012 Årgång 52

elimkyrkan.com

INSIDAN

PASTORN HAR ORDET

”Finns det plats för Gud i ett modernt samhälle?”

Strax före påsk utmanades jag av Örebro-tidningen Nerikes Allehanda att skriva en artikel med temat: Finns det plats för Gud i ett modernt samhälle? Delar av artikeln får du ta del av här.

Vi behöver ord och bilder för Gud även om det inte är möjligt att förklara Gud fullt ut. Ett färdigt språk för Gud hjälper oss inte att komma vidare.

Vi har levt i förnuftets tidevarv. Inget kan ensamt ersätta förnuftet som drivkraft för ny kunskap. Men idag finns större acceptans än tidigare att se människan som mer än tankar och förnuft. Den mänskliga erfarenheten är oumbärlig.

På senare år har invandringen till vårt land varit stor. Genom denna har nya religioner kommit för att stanna. För massor av våra nya svenskar är Gud en självklarhet även om våra föreställningar om Gud beskrivs på olika sätt. Nya arenor för Gud och andlighet växer fram.

I mitt arbete i BroBygge möter jag människor från kyrkan men också från nyandligheten och tolvstegsrörelsen, t.ex. Anonyma alkoholister. Bekännelsen till någon/något som är större än vi själva är naturlig. Vår längtan tas på allvar, vi får tänka och prata på prov och vi delar livet med varandra. Vi beskriver Gud på olika sätt, men vi vill djupare i vårt andliga sökande. När livs - och Gudserfarenheter delas med varandra förmeras de och jag får bara konstatera att det finns plats för Gud i det moderna samhället.

En del av de föreställningar om Gud som jag fick med mig när jag var barn har jag lämnat och många har jag fått bearbeta, men jag kan inte tänka mig ett liv utan tilliten till och gemenskapen med Gud. Det finns en plats för Gud i mitt liv och några erfarenheter och tankar är särskilt viktiga för mig:

Gud har skapat oss till sina avbilder, men vi har kommit bort från honom. Min övertygelse är att Gud vill att vi ska hitta tillbaka till dem vi är ämnade att vara. Gud längtar efter gemenskap med oss.

Jesus Kristus är för mig en djup realitet. Förtröstan på den nåd och kärlek som långfredagens och påskdagens händelser innebär är bärande i mitt liv.

Människor behöver varandra och Gud vill att vi ska leva i försoning med oss själva, varandra, Gud och skapelsen.

Det finns plats och vi behöver skapa nya platser för Gud i det moderna samhället.

Noomi Tönnäng, pastor

BIBELN

KERSTIN STUDERAR

Inte något annat än …

”Jag hade nämligen bestämt mig för, när jag var hos er, att inte veta av något annat än Jesus Kristus och honom som korsfäst.” 1 Kor. 2:2. (Folkbibeln.)

Paulus erinrar de kristna i Korint om hur det var, då han första gången kom till dem med det kristna budskapet. Han kom från Aten, där han hade talat i Aeropagen (Apg. 17). Aposteln anknöt alltid till åhörarnas föreställningsvärld men utan att anpassa sitt budskap efter tidens smak. Det centrala i apostelns predikan var Kristi försoningsdöd, eftersom förlåtelse och pånyttfödelse endast kan tas emot i ödmjukhet vid korsets fot.

Efter apostelns avresa hade det uppstått grupper, som ville ha en mera triumferande kristendom, med Kristus som den vise, förebilden och undergöraren. Församlingen grupperade sig kring olika ledare, som man beundrade.

Paulus påminner de kristna i Korint om att han bland dem hade uppträtt i svaghet (v.3). Kanske var han både sjuk och utmattad av alla strapatser. Om hans oro vittnar Apg. 18:9. Det var alltså inte det yttre i apostelns uppträdande, som hade gjort intryck på korintierna. Det som hade gripit dem, det var den övernaturliga kraften i hans förkunnelse (v. 4). Denna *andliga kraft* kunde alla minnas, och det var den som verkade vad ingen vishetslära kunde åstadkomma: korintierna tog emot budskapet om den korsfäste Frälsaren.

I de följande verserna talar Paulus om en vishet, mycket djupare än dåtidens filosofi, nämligen Guds hemliga vishet, som ligger förborgad i Kristi korsdöd (v.6). Frälsningsverket, Kristi kors, har varit till från evighet som en kraft, som har verkat, innan Kristus kom i synlig gestalt (v.7).

Gud hade en avsikt med universums skapelse (Kol. 1:16), och en tanke med att välja Israel till sitt egendomsfolk (Ps. 135:4). I Kristus visar Gud något av sin viljas hemlighet, men ännu återstår den fulla uppenbarelsen av Guds hemliga visdom.

I ljuset av detta mysterium blir det tydligt, att den kristna församlingen inte är något tillfälligt, vars lära människor kan anpassa efter tidens krav. Församlingen, Kristi kyrka, är *Guds församling* med rötter i evighetens värld (v.9).

Paulus säger, att Kristi korsdöd innebar en undergång för den här världens dunkla härskare, de onda makter, som på Golgata såg ut att triumfera över det goda (v. 8).
Jfr Kol. 2:15. Härlighetens Herre, som dessa makter sökte krossa, står som segrare genom sin uppståndelse och erbjuder oss nu frälsning och evigt liv.

BESÖKET

NÄRHETEN TILL ANDRA

Den som har ärende till Elimkyrkan en onsdagsförmiddag kan ibland i församlingsvåningen träffa ett antal glada och pratsamma damer, som har ett gemensamt: de har varit bankanställda. Det är Sparbankens damklubb eller bankflickorna, som de ibland kallar sig, som sedan drygt tio år tillbaka har Elimkyrkan som sin fasta träffpunkt.

– Klubben bildades i mars månad 1996, berättar ordföranden Ulla Törnros-Sköld.
Syftet är att vi ska hålla kontakten och umgås även efter pensioneringen. För närvarande är vi ungefär åttio med-

Klubbens ordförande Ulla Törnros-Sköld och Kerstin Gustafsson

lemmar på papperet, varav drygt hälften är aktiva och regelbundet kommer till träffarna. Det är en god siffra med tanke på att en del har uppnått ganska hög ålder. Den ursprungliga klubben bestod av medlemmar som arbetat i den lokala sparbanken, som då gick under namnet Eskilstuna sparbank och som ingick i Sparbanken Sverige. Efterhand skedde fusioner mellan bankerna och även damer från Rekarne sparbank och Föreningsbanken bjöds in. I samband därmed uppstod behovet att hitta en ny samlingslokal. Tidigare hade man träffats i lokaler som tillhörde banken, men där fick man inte längre plats när klubben växte.

Ambassadörer för banken

– Vi träffas åtta gånger om året, säger Ulla Törnros-Sköld. Ofta har vi en inbjuden gäst som tar upp något aktuellt tema. Då och då kommer någon och berättar om den senaste utvecklingen inom bankvärlden. På så sätt håller vi oss uppdaterade om vad som händer inom vårt tidigare yrkesområde och kan fungera lite grann som ambassadörer för banken. I maj brukar vi göra en dagsutflykt med buss och har bland annat besökt Husbyringen i södra Dalarna, Sigtuna, Vadstena och Medevi brunn. På senhösten har vi ibland gjort en resa till någon större julmarknad.

Eftersom klubben träffas i Elimkyrkan har det varit naturligt att också någon från församlingen medverkat vid någon samling. Kjell Öhrvall har hållit ett historiskt föredrag och Kerstin Ekstedt Ullerstad har informerat om Lepramissionen.

– Vi hade en fin relation med Kjell och saknar honom mycket, säger Ulla.

Fortfarande händer det att bankflickorna syns på sina gamla arbetsplatser. Genom att ställa upp och servera kaffe i banken inför jul och vid andra speciella tillfällen får man ett tillskott till klubbkassan.

Extra festligt med smörgåstårta vid årets första träff

Banksammanhållningen speciell

En av de äldsta aktiva medlemmarna i damklubben är Kerstin Gustafsson, som också är medlem i Elimkyrkan. Det var genom hennes initiativ som Elim blev samlingspunkt för klubben.
– Vi hade en fin sammanhållning oss arbetskamrater emellan och umgicks även privat, säger hon. Bland annat hade vi en syjunta och fortfarande blir vi bankpensionärer bjudna på jullunch av banken.
Kerstin, som arbetade inom Sparbanken mellan 1946 och 1991, har sett bankvärlden utvecklas och förändras. Under tjugofyra år jobbade hon på bankkontoret i Fröslunda. Ett speciellt minne från arbetslivet är den sommar då hon körde sparbanksbussen.

– Det fanns en tid när det skulle finnas ett bankkontor i alla nya stadsdelar, men nu är de borta, säger hon. Och för mig känns det väldigt konstigt att kontanterna mer och mer försvinner från bankerna. Det var en familjär stämning på de små lokalkontoren, där man lärde känna de flesta kunderna.

Att sammanhållningen bland pensionerade bankdamer är stark intygar även Ulla Törnros-Sköld.

– Åtminstone är det så här i Eskilstuna. Och jag vet att träffarna betyder mycket för många av oss. Hur det är på andra håll vet jag inte, men jag känner inte till någon liknande förening. Vi har även gjort några försök att få med herrar, men de har inte nappat. Kanske känner de att de skulle bli en för liten minoritet bland alla damer.

Från Elimkyrkans sida uppskattar man mycket att bankflickorna vill träffas i deras lokaler. Det kan ses som ett led i visionen att vara en öppen och mottagande församling.

Rolf Sundström

BESÖKET

NÄRHETEN TILL ANDRA

Fattiga tankar i en taxi

'Vi hade inte mycket, men vi saknade inget heller'. Orden yttrades av en gammal kvinna som kom till Sverige som krigsbarn under 2:a världskriget. Vi hade just talat om den kommersiella och materiella världen som för henne var helt okänd under barndomen vilken hon tillbringade på en liten gård i Karelen i östra Finland. De levde av det som gården producerade och idkade byteshandel med grannarna. Pengar var nästan lika sällsynta som korstecken på en humanistkonferens. Det hon tyckte var en lycklig barndom då, vad skulle vi kalla den idag, i vår tid?

Lycka är ett ständigt diskuterat begrepp och tolkningarna går brett isär. De många som tror att man inte kan vara lycklig särskilt långa stunder åt gången, tror nämligen på lyckobegreppet i den euforiska formen, den man upplever när man blir kär, får barn eller vinner en stor summa pengar. Jag tänker nog mer på lycka som en attityd, en slags grundinställning som gör det möjligt för mig att känna bl.a. empati, omtanke och tacksamhet. Funderar sedan vidare på det system vi har skapat som genom globaliseringen mer eller mindre har påtvingats alla människor. Tillåts vi överhuvudtaget att vara tacksamma? Det är väl knappast det som reklamen dunkar in i våra arma skallar, att vi skall känna tacksamhet? Tvärtom, är det inte så att vi hela tiden påminns om att vi saknar någonting och därför inte *kan* vara lyckliga, eftersom tacksamhet är en av förutsättningarna för just lycka?

Kan det vara så cyniskt ordnat, att vi inte tillåts vara lyckliga för att vi då blir dåliga konsumenter? Det kan man misstänka, eftersom vårt ekonomiska system bygger på tillväxt. Finns det ens några samband mellan materiell rikedom och lycka? När européerna kom till Afrika, blev afrikanerna rikare då, eller blev de fattigare? Jag tror att de blev fattigare på två sätt, dels på grund av exploatering av naturresurserna, men också för att vi exporterade en fattigdomsattityd. De blev påminda om allt som vi tyckte att de saknade. Naturligtvis finns det ”riktig” fattigdom, dock inte så vanlig i vårt land ännu, och den skall vi givetvis göra allt för att bekämpa. (Även om det blir mycket svårt inom systemet som det nu fungerar, eftersom det krävs en viss andel fattiga för att upprätthålla pengarnas värde. Om det inte finns en brist så uppstår nämligen inflation som urholkar värdet). Den fattigdom som orsakas av vår egen attityd kan däremot inte utplånas på annat sätt än inifrån oss själva.

Innan det börjar låta alltför politiskt vill jag säga att systemskiften historiskt inte har gjort mycket annat än bidragit till den situation vi har just nu. Många system har sett bra ut i teorin, i praktiken, ja då har människan själv kommit in i spelet och då blir det liksom grus i maskineriet. Oavsett hur fiffigt det såg ut i teorin så har människans egoism saboterat de ädla grundtankarna. Många av de problem vi tror oss lösa genom jakten på lycka i form av pengar, blir omöjliga just på grund av vår jakt på pengar. Tryggheten vi säger oss skapa får helt andra konsekvenser. Inte helt olikt ett drogmissbruk. Man brukar ju säga att man är en missbrukare när bruket av substansen eller vanan som sådan påverkar mina relationer negativt.

AKTUELLT

ATT BE FÖR OCH GÅ PÅ

MAJ

2 Ons kl 18.30 Bibelstudium på svenska

3 Tor kl 18.30 Styrelsemöte

5 Lör kl 9-16 Församlingsråd och styrelse, arbetsdag

6 Sön kl 11.00 Gudstjänst över gränserna med nattvard (Ola Widén). Noomi Tönnäng. ”Vilken kyrka vill vi vara?”. Team Håkan. Församlingssång: Håkan Persson. Servering.
Grupp C

9 Ons kl 16.00 Stickcafé
kl 18.30 Kurs i konsten att leva

10 Tor kl 14.00 RPG i St Eskilskyrkan. ”Det finns något bortom bergen” Micha Herfert sång och deklamation
kl 18.30 Styrelsemöte

13 Sön kl 11.00 Gudstjänst Mauricio Campos. Team Anders. Församlingssång: Anders Eklund. Konferenskollekt. Servering
Grupp C

16 Ons kl 18.30 Bibelstudium på svenska

20 Sön kl 11.00 Gudstjänst Söndagsskolans avslutning. Helene Ahlberg, lärare och barn. Kollekt till Ungdomsrådet. Servering.
Grupp D

24 Tor kl 14.00 RPG Våravslutning

27 Sön kl 11.00 Pingstdagen. Gudstjänst. Marcus Ardenfors. Team Latinos. Församlingssång: Birgitta Fryk. Missionsinsamling. Servering Grupp D

30 Ons kl 18.30 Bibelstudium på svenska

Bibelstudium på spanska: Varje tisdag kl 18.00	**Gudstjänst på spanska:** Varje fredag kl 18.00
Bibelstudium på arabiska: Varje torsdag kl 18.00	**Gudstjänst på arabiska:** Varje lördag kl 17.00

Bem-vindo Bienvenido **ברוך הבא**

JUNI

3 Sön kl 11.00
Gudstjänst med nattvard (Maria Petersson). Noomi Tönnäng. ”Vilken kyrka vill vi vara?” Team Danne. Församlingssång: Britta Lundqvist.
Församlingsmöte. Servering Grupp E

10 Sön kl 11.00 Gudstjänst. Rodica Dobondi. Ingela Karp - Barbro Hedlund - Mona Nordberg. Församlingssång: Barbro Hedlund. Servering
Grupp E

14 Tor kl 18.30
Församlingsråd

17 Sön kl 11.00 Gudstjänst. Noomi Tönnäng. Elllinor Ohliv m fl. Missionsinsamling. Servering
Grupp F

OBS
Söndagsgudstjänsterna 24 juni—29 juli är gemensamma för Elimkyrkan, Fristadskyrkan, Pingstkyrkan (delvis) och St Eskilskyrkan.

24 Sön kl 11.00
Ekumenisk Gudstjänst i St Eskilskyrkan.

Bibelstudium på spanska: Varje tisdag kl 18.00	**Gudstjänst på spanska:** Varje fredag kl 18.00
Bibelstudium på arabiska: Varje torsdag kl 18.00	**Gudstjänst på arabiska:** Varje lördag kl 17.00

Willkommen **Добро пожаловать**

JULI

1 Sön kl 11.00
Gudstjänst med nattvard. (Mauricio Campos) Noomi Tönnäng. Team Anders. Församlingssång: Anders Eklund
Grupp F

8 Sön kl 11.00
Ekumenisk Gudstjänst i Fristadskyrkan

15 Sön kl 11.00
Ekumenisk gudstjänst i Pingstkyrkan

22 Sön kl 11.00
Ekumenisk gudstjänst i Pingstkyrkan. Håkan Persson

29 Sön kl 11.00
Ekumenisk gudstjänst i Elimkyrkan. Carina Törn. Sofia Clevemar - Anders Eklund. Församlingssång: Birgitta Fryk
Grupp H

Bibelstudium på spanska: Varje tisdag kl 18.00	**Gudstjänst på spanska:** Varje fredag kl 18.00
Bibelstudium på arabiska: Varje torsdag kl 18.00	**Gudstjänst på arabiska:** Varje lördag kl 17.00

Bem-vindo Bienvenido **ברוך הבא**

AUGUSTI

5 Sön kl 11.00
Gudstjänst med nattvard. Håkan Persson. Team Latinos. Församlingssång: Birgitta Fryk.
Grupp H

12 Sön kl 11.00
Gudstjänst. Maria Öhrvall. Ingela Karp m fl. Församlingssång: Karl-Erik Magnusson
Grupp I

19 Sön kl.11.00
Gudstjänst. Helen el. Fredrik Ahlberg. Team Anders. Församlingssång: Anders Eklund.
Grupp I

26 Sön kl 10.00- ca16
Samlingssöndag vid IOGT:s sommarhem. Noomi Tönnäng m.fl. Team Danne. Församlingssång: Britta Lundqvist.
Grupp A

Bibelstudium på spanska: Varje tisdag kl 18.00	**Gudstjänst på spanska:** Varje fredag kl 18.00
Bibelstudium på arabiska: Varje torsdag kl 18.00	**Gudstjänst på arabiska:** Varje lördag kl 17.00

Baptistförsamlingen i Eskilstuna blir 150 år om fyra år

Om fyra år, alltså 2016, kan vi fira 150-årsjubileum. Bror-Erik Ohlsson har föreslagit församlingen att uppmärksamma detta med en jubileumsskrift. Årsmötet ställde sig positivt och uppdrog åt styrelsen att söka förverkliga planerna. Vi återkommer i ärendet, men det är en lätt gissning att tyngsta lasset kommer att dras av församlingens arkivarie Bror-Erik.

Välkommen نرحب Welcome

VARDAG & FEST

SÅDANT SOM BERÖR OCH SKA FIRAS

Plats för intern information

Inte vet jag vilket ert öde blir, men en sak vet jag: de enda av er som kommer att bli verkligt lyckliga är de som gärna velat få tjäna andra och som lärt sig hur de kan göra det.

Albert Schweitzer

DET BLEV INTE AV

Det blev inte av, det förlösande ordet
det blev inte av, lägga korten på bordet
Det blev inte av - - -

Det blev inte av, taga första steget
det blev inte av — var mitt täckord för feghet.
Det blev inte av - - -

Det blev inte av trots manande rösten
det blev inte av, och i känslohösten
grävdes mitt samvetes grav
Det blev inte av - - -

Det blev inte av , söka kraften från ovan
det blev inte av — med himmelska gåvan
Det blev inte av - - -

Då trädde Jesus fram!

Det blev av taga svåra steget
det blev av att bekänna min feghet
att tillstå min synd och skam
Och då trädde Jesus fram.

Bernt Gannå

INBLICKEN

VÅR KYRKAS VERKSAMHET

Årsmötet hölls i vanlig ordning i Elimkyrkans församlingsvåning och besöktes av uppskattningsvis ett 50-tal medlemmar. Före pausen behandlades det gångna året med, som vanligt, välskrivna årsberättelse för församlingen (Bror-Erik Ohlsson) och ungdomsrådet (Helen Ohlsson/Maria Hedlund). Nytt för i år var att texten visades på filmduken allteftersom den lästes upp. Ekonomisk har vi klarat oss bra trots att vi inte nått upp till budgeterade insamlingsmål, men det beror på det tråkiga faktum att vi av olika orsaker inte haft våra pastorer i tjänst i den omfattning som vi önskat. Efter upplästa revisionsrapporter beviljades församlingens styrelse ansvarsfrihet för det gångna året. Ungdomsrådets ekonomi kommer att behandlas vid annat tillfälle eftersom datakrångel gjort att revisionen inte har kunnat genomföras. De personer som i och med årsmötet lämnar sina tjänster som de valts till avtackades på sedvanligt sätt.
Under pausen serverades soppa och nybakat bröd, flera sorter, som matlagningsgruppen för män lagat och bakat – ett mycket uppskattat initiativ som gruppen själv har tagit.
Efter pausen vidtog val av församlingstjänster. Där kan bl.a. nämnas att Kerstin Nilsson omvaldes som församlingens och styrelsens ordförande och att Kontaktredaktionen fick en ny medarbetare i Maria Öhrvall. Krister Nilsson och Bo Parsmo blir webb-redaktörer. Alma Campos blir inköpare. Dagens längsta diskussion föranleddes av missionsrådets förslag att minska bidraget till teologiska högskolan i Rangoon i Burma. Tillslut beslutade årsmötet att utöka missionsbudgeten med 5000 och på så sätt behålla bidraget till Burma oförändrat.
Tomas Petersson

——> forts fr sid 6
När föräldern inte kan komma på barnets hockeymatch för att den ”måste” jobba över, så blir ju barnet hemskt besviket, inte sant? Någon sade att 80% av vår konsumtion är onödig, så självklart finns det utrymme för en hockeymatch med ungarna. Vad är det då som hindrar oss? Ja, vad är det som hindrar alkoholisten att sluta dricka?
Jag frågade en gång en ung tjej som klev in i taxin med ett antal påsar med nyinköpta kläder och smink, en av de få nuförtiden som inte är fullt upptagen med mobilen i knät, om hon hade hört talas om begreppet shoppoholic, och om hon ansåg sig vara en sådan. ’Javisst’, svarade hon lite malligt, precis som om det vore något eftersträvansvärt. ’Jag blir liksom lycklig av att shoppa. Jag får en kick’, utbrast hon och strålade faktiskt av glädje, ända tills jag ställde följande fråga: ’Hur länge varar den här kicken, hinner du ens hem och packa upp godset?’ Hon slog ner blicken och drog på svaret. ’Nej, det är sant, jag har faktiskt ouppackade påsar hemma.’
Allt går att köpa för pengar, utom det som verkligen betyder något, relationer. Statustänkandet, som driver hela samhället, blåser upp våra egon och vår stolthet så att mänskliga relationer bara blir en teaterkuliss. Vi vet från böcker och film ungefär hur det skall vara, att älska och låta sig älskas, men saknar ödmjukheten för att det skall bli verklighet. Vi saknar modet att rannsaka oss själva och därför förblir våra medmänniskor främlingar för oss. Den sanna kärleken kan bara spira ur ett krossat ego.
Har du områden i ditt liv som styrs av statustänkande? Om du inte kan se det själv, fråga en vän, om du vågar...

Ulf Sandholm

TÄNK PÅ VÅRA BARN!

KOM IHÅG DOM!

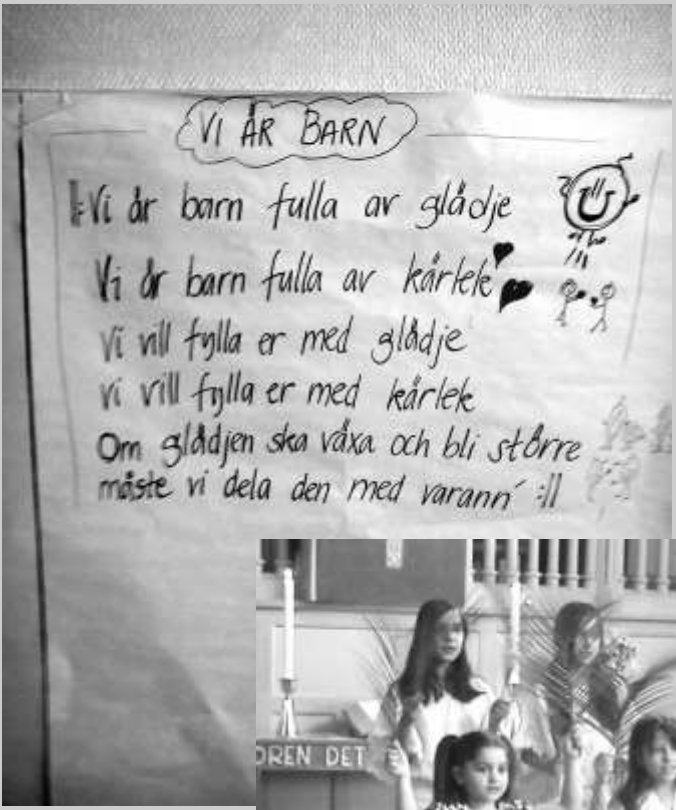

BED FÖR DOM!

ÅTERBLICKAR

BROR-ERIK SPEGLAR VÅR DÅTID

Vi är stadens äldsta frikyrka

År 1966 firade S:t Eskilskyrkan och Elimkyrkan sin 100-åriga existens genom att ge ut var sin jubileumsbok, båda försedda med en inledning av läroverksadjunkten Per-Olof Lindqvist. De var jämnåriga väckelserörelser. Men där tar likheten slut.

Missionsföreningen var ”en inomkyrklig organisation, som inte ville bryta med Svenska Kyrkan utan i stället förnya den” (Lindqvist). Först år 1878 uppstod en frikyrklig gren med anslutning till P.P. Waldenström av merparten av den förutvarande missionsföreningen. En liten grupp höll sig kvar inom Svenska Kyrkan men den försvann så småningom. Som frikyrka blev missionsförsamlingen år 1966 88 år!

Baptisterna däremot företrädde en ny uppfattning, som bland annat med sin dopsyn (på tro följer dop) klart markerade sitt avstånd till Svenska Kyrkan. Deras uppfattning var den kristna friförsamlingen, något som medförde hårt motstånd från statskyrkligt håll. Jag hoppas kunna visa hur de ”baptistiska villfarelserna” spred sig från Eskilstuna och ut till socknarna i hela Rekarnebygden. År 1878 konsoliderade baptisterna sin ställning i Eskilstuna genom att inviga en ny kyrkbyggnad i sten, nämligen Elimkapellet å Nygatan 27. Som frikyrka blev baptistförsamlingen i Eskilstuna år 1966 100 år.

Bror-Erik Ohlsson

Ståndaktig (Utdrag av Thord från ”Lokalhistoria—Eskilskällan”)

Spanska sjukan härjade vintern 1919-1920 även i Eskilstuna, där den gick hårt fram bland annat vid Munktells verkstäder. En snickare J., känd baptist, hörde till de drabbade och lades in på lasarettet. Vid den tiden användes som en av metoderna mot sjukdomen en dos konjak, som skulle förtäras med vissa mellanrum (försiktigtvis rätt stora). Men J. var i kraft av sin religiösa övertygelse nykterist och vägrade envist då sjuksköterskan kom med dosen. Till slut tillkallades dr von Holtz, som förklarade att det var nog bäst ändå att J. tog konjaken för en gångs skull, för annars kunde följden bli att han dog.

- Så må jag väl åtminstone få dö nykter, sade J. och förblev ståndaktig.

VILL DU TALA MED NÅGON?

I församlingen har det förtroliga samtalet en given plats.
Vi arbetar under tystnadslöfte.
Tag kontakt med någon i själavårdgruppen:

Inga Lisa och Gunnar Svedberg	016-12 32 74
Maria och Ola Widén	016-42 20 06

Karl-Erik Magnusson är backup för gruppen.

Kontakt utges av Elimkyrkans Baptistförsamling i Eskilstuna

Ansvarig utgivare:
Tomas Petersson 016-42 59 74
Tomas.tp@glocalnet.net

Redaktion:
Suzan Östman Bäckman
Conny Bäckman
Bror-Erik Ohlsson
Thord Polhage
Rolf Sundström
Ulf Sandholm
Maria Öhrvall

Tipsa oss gärna vad vi ska skriva om, skicka det till: rolf-sundstrom@tele2.se eller till någon annan i redaktionen. Material för införande bör vi ha i god tid innan manusstop, det skickas till: t.k.polhage@telia.com

Nästa nummer:

Nr	Period	Manusstop
3	sept—nov	**9 aug**

Elimkyrkan

Nygatan 25
632 20 Eskilstuna
Församlingens pg: 169975-0
Ungdomsrådets pg: 36 83 02-6
Tel. köket 016-13 02 98

Pastor: (vakans fr. 22/8 –11)	Noomi Tönnäng	016-12 69 70 alt. 0705-62 69 70	noomi@elimkyrkan.com
Ungd.pastor:	Helen Ahlberg	016-42 07 77	helen@elimkyrkan.com
Pastor, spansktalande:	Mauricio Campos	016-14 49 43	mauricio_60@hotmail.com
Sjukhuspastor:	Håkan Persson	016-10 45 78	
Ordförande:	Kerstin Nilsson	016-42 35 56	kerstine.nilsson@telia.com
Kassör:	Miriam Parsmo	016 - 262 55	m@parsmo.org

www.elimkyrkan.com